

INDENRIGS- OG SUNDHEDSMINISTERIET
KOMMUNALAFDELINGEN

Esbjerg Kommune
Esbjerg Rådhus
Torvegade 74
6700 Esbjerg

2. Socialministeriet

Dato: 17 JAN. 2002
Kontor: 4. kommunekontor
J. nr.: 2000/1170-9
Sagsbeh.: TGS
Fil-navn: gebyr/renters rente

Ved brev af 10. oktober 2000 (j. nr. 25.25) har Esbjerg Kommune rejst spørgsmål om den fortolkning, som Indenrigsministeriet, det nuværende Indenrigs- og Sundhedsministerium, har givet udtryk for i ministeriets udtalelse af 7. juni 2000 til By- og Boligministeriet, for så vidt angår spørgsmålet om adgangen til efter gebyrloven at opkræve renter af morarenter, som kommunalbestyrelsen opkræver i henhold til gebyrlovens § 3.

I den forbindelse har Esbjerg Kommune anført, at gebyrlovens § 3 alene omhandler renter af forfaldne ydelser, hvorfor bestemmelsen modsætningsvis ikke omhandler renters rente. Esbjerg Kommune har i den forbindelse henvist til, at bestemmelsen netop sondrer mellem ydelser og renter.

Esbjerg Kommune har yderligere henvist til, at gebyrlovens § 4, stk. 1, alene tillægger de af loven omfattede gebyrer og renter udpantningsret, samt at bestemmelsen ikke tager stilling til rentes rente.

Endelig har Esbjerg Kommune henvist til, at opkrævning af renters rente må kræve særlig klar lovhjemmel, da en sådan opkrævning ikke er i overensstemmelse med hovedreglen i dansk ret, jf. herved Højesterets dom i Ugeskrift for Retsvæsen 1990, side 386 ff.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har på baggrund af Esbjerg Kommunes henvendelse genovervejet spørgsmålet om adgangen til efter gebyrloven at opkræve morarenter af morarenter, som kommunalbestyrelsen opkræver i henhold til gebyrlovens § 3.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er enig med Esbjerg Kommune i, at det kræver en særlig lovhjemmel at opkræve renters rente. Da spørgsmålet, om der er hjemmel i gebyrlovens § 3 til at opkræve renters rente, således i det mindste må antages at være uklart, må bestemmelsen fortolkes således, at der efter gebyrloven ikke er hjemmel til at opkræve renters rente.

Baggrunden for ministeriets ændrede opfattelse er følgende:

§ 3 og § 4, stk. 1, i lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner og kommuner (lov nr. 939 af 27. december 1991, som senest ændret ved lov nr. 1093 af 29. december 1997) er sålydende:

"§ 3. Kommunalbestyrelsen og amtsrådet kan bestemme, at der ved for sen betaling af ydelser, der opkræves af myndigheden, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret, skal betales en rente, der udgør 1 pct. pr. påbe-

gyndt måned fra kravets forfaldsdato at regne. Renten tilfalder den myndighed, der opkræver ydelsen.

§ 4, stk. 1. De af denne lov omfattede gebyrer og renter tillægges udpantningsret.”

Bestemmelserne i gebyrlovens § 3 og 4, stk. 1, tager ikke udtrykkelig stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der kan opkræves morarenter af morarenter efter gebyrlovens § 3.

Forarbejderne til § 3 er sålydende:

”Ved denne bestemmelse indføres en generel hjemmel til, at der kan beregnes morarenter ved for sen betaling af kommunale ydelser, for hvilke der i henhold til lovgivningen er tillagt amtskommunerne og kommunerne udpantningsret. Rentesatsen er fastsat til 1 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen, og indtil betaling sker.”

Gebyrlovens § 3 omfatter efter bestemmelsens ordlyd ”ydelse, der opkræves af myndighederne, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret”. Rentebeløb efter § 3 er en ydelse, der opkræves af kommuner og amtskommuner, og som i lovgivningen (§ 4, stk. 1) er tillagt udpantningsret. Det kan derfor anføres, at der kan opkræves renter efter gebyrlovens § 3 af skyldige rentebeløb.

På den anden side kan anføres, at ”kommunale ydelser”, jf. forarbejderne til § 3, ud fra en ren ordlydsfortolkning næppe omfatter renter.

Endvidere fandt Højesteret i den omhandlede dom i Ugeskrift for Retsvæsen 1990, side 386 H, at det måtte anses forudsat ved indførelsen af renteloven, at der ikke i almindelighed kunne kræves morarenter af morarenter, og at der i denne sag ikke fandtes sådanne særlige omstændigheder, at der burde gøres undtagelser fra hovedreglen.

Det fremgår af kommentaren i Ugeskrift for Retsvæsen, 1991, side 145 B til dommen, at Højesteret ikke fandt, at formuleringen i ferielovens § 19 a, hvorefter der skulle opkræves renter med 1 ½ pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen, uden særlige holdpunkter kunne antages at indeholde en hjemmel til opkrævning af renters rente. Hvis renters rente skal opkræves i medfør af lovgivningen, kræves der således særlige holdpunkter for at antage, at der er lovhjemmel hertil.

Da spørgsmålet, om der er hjemmel i gebyrlovens § 3 til at opkræve renters rente således i det mindste må antages at være uklart, må bestemmelsen fortolkes således, at der efter gebyrloven ikke er hjemmel til at opkræve renters rente.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet beklager den sene besvarelse.

Kopi af dette brev er sendt til Socialministeriet, hvorunder lovgivningen om individuel boligstøtte nu henhører.

Med venlig hilsen

Pernille Christensen

2. Socialministeriet, Holmens Kanal 22, 1060 København K

2. Not.

Hvilket herved meddeles. Der henvises til By- og Boligministeriets brev af 6. januar 2000 (j. nr. B-5123-536) vedrørende Esbjerg Kommunes henvendelse af 19. januar 1999 vedrørende forretning af tilbagebetalinger på boligstøtteområdet. Endvidere henvises til Indenrigsministeriets brev af 7. juni 2000 til By- og Boligministeriet.